

1. И сказал Господь Авраму: пойдя из земли твоей, от родства твоего и из дома отца твоего, в землю, которую Я укажу тебе;

УПО: І промовив Господь до Аврама: Вийди зо своєї землі, і від родини своєї, і з дому батька свого до Краю, який Я тобі покажу.

KJV: Now the LORD had said unto Abram, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and from thy father's house, unto a land that I will show thee:

2. и Я произведу от тебя великий народ, и благословлю тебя, и возвеличу имя твое, и будешь ты в благословение;

УПО: І народом великим тебе Я вчиню, і поблагословлю Я тебе, і звеличу ймення твоє, і будеш ти благословенням.

KJV: And I will make of thee a great nation, and I will bless thee, and make thy name great; and thou shalt be a blessing:

3. Я благословлю благословляющих тебя, и злословящих тебя прокляну; и благословятся в тебе все племена земные.

УПО: І поблагословлю, хто тебе благословить, хто ж тебе проклинає, того прокляну. І благословляться в тобі всі племена землі!

KJV: And I will bless them that bless thee, and curse him that curseth thee: and in thee shall all families of the earth be blessed.

4. И пошел Аврам, как сказал ему Господь; и с ним пошел Лот. Аврам был семидесяти пяти лет, когда вышел из Харрана.

УПО: І відправивсь Аврам, як сказав був до нього Господь, і з ним пішов Лот. Аврам же мав віку сімдесят літ і п'ять літ, як виходив з Харану.

KJV: So Abram departed, as the LORD had spoken unto him; and Lot went with him: and Abram was seventy and five years old when he departed out of Haran.

5. И взял Аврам с собою Сару, жену свою, Лота, сына брата своего, и все имение, которое они приобрели, и всех людей, которых они имели в Харране; и вышли, чтобы идти в землю Ханаанскую; и пришли в землю Ханаанскую.

УПО: І Аврам узяв Сару, свою жінку, та Лота, сина брата свого, і весь маєток, який набули, і людей, що їх набули у Харані, та й вийшли, щоб піти до Краю ханаанського. І до Краю ханаанського вони прибули.

KJV: And Abram took Sarai his wife, and Lot his brother's son, and all their substance that they had gathered, and the souls that they had gotten in Haran; and they went forth to go into the

land of Canaan; and into the land of Canaan they came.

6. И прошел Аврам по земле сей до места Сихема, до дубравы Море. В этой земле тогда [жили] Хананеи.

УПО: І пройшов Аврам по Краю аж до місця Сихему, аж до дуба Мамре. А ханаанеянин тоді проживав у цім Краї.

KJV: And Abram passed through the land unto the place of Sichem, unto the plain of Moreh. And the Canaanite was then in the land.

7. И явился Господь Авраму и сказал: потомству твоему отдам Я землю сию. И создал [он] там жертвенник Господу, Который явился ему.

УПО: І Господь явився Авраму й сказав: Я дам оцей Край потомству твоєму. І він збудував там жертівника Господеві, що явився йому.

KJV: And the LORD appeared unto Abram, and said, Unto thy seed will I give this land: and there builded he an altar unto the LORD, who appeared unto him.

8. Оттуда двинулся он к горе, на восток от Вефиля; и поставил шатер свой [так, что от него] Вефиль [был] на запад, а Гай на восток; и создал там жертвенник Господу и призвал имя Господа.

УПО: А звідти він рушив на гору від сходу від Бет-Елу, і намета свого розіп'яв, Бет-Ел від заходу, а Гай від сходу. І він збудував там Господу жертівника, і прикликав Господне Імення.

KJV: And he removed from thence unto a mountain on the east of Bethel, and pitched his tent, having Bethel on the west, and Hai on the east: and there he builded an altar unto the LORD, and called upon the name of the LORD.

9. И поднялся Аврам и продолжал идти к югу.

УПО: І подавався Аврам усе далі на південь.

KJV: And Abram journeyed, going on still toward the south.

10. И был голод в той земле. И сошел Аврам в Египет, пожить там, потому что усилился голод в земле той.

УПО: І стався був голод у Краї. І зійшов Аврам до Єгипту, щоб там перебути, бо голод у Краї тяжкий став.

KJV: And there was a famine in the land: and Abram went down into Egypt to sojourn there; for the famine was grievous in the land.

11. Когда же он приближался к Египту, то сказал Саре, жене своей: вот, я знаю, что ты женщина, прекрасная видом;

УПО: І сталося, як він близько прийшов до Єгипту, то сказав був до жінки своєї Сари: Отож то я знаю, що ти жінка вродлива з обличчя.

KJV: And it came to pass, when he was come near to enter into Egypt, that he said unto Sarai his wife, Behold now, I know that thou art a fair woman to look upon:

12. и когда Египтяне увидят тебя, то скажут: это жена его; и убьют меня, а тебя оставят в живых;

УПО: І станеться, як побачать тебе єгиптяни й скажуть: Це жінка його, то вони мене вб'ють, а тебе позоставлять живою.

KJV: Therefore it shall come to pass, when the Egyptians shall see thee, that they shall say, This is his wife: and they will kill me, but they will save thee alive.

13. скажи же, что ты мне сестра, дабы мне хорошо было ради тебя, и дабы жива была душа моя чрез тебя.

УПО: Скажи ж, що сестра моя ти, щоб добре було через тебе мені, і щоб я позостався живий через тебе.

KJV: Say, I pray thee, thou art my sister: that it may be well with me for thy sake; and my soul shall live because of thee.

14. И было, когда пришел Аврам в Египет, Египтяне увидели, что она женщина весьма красивая;

УПО: І сталося, як прийшов був Аврам до Єгипту, то єгиптяни побачили жінку, що дуже вродлива вона.

KJV: And it came to pass, that, when Abram was come into Egypt, the Egyptians beheld the woman that she was very fair.

15. увидели ее и вельможи фараоновы и похвалили ее фараону; и взята была она в дом фараонов.

УПО: І побачили її вельможі фараонові, і хвалили її перед фараоном. І взята була та жінка до дому фараонового.

KJV: The princes also of Pharaoh saw her, and commended her before Pharaoh: and the woman was taken into Pharaoh's house.

16. И Авраму хорошо было ради ее; и был у него мелкий и крупный скот и ослы, и рабы и

рабыни, и лошаки и верблюды.

УПО: І він для Аврама добро вчинив через неї. І одержав він дрібну та велику худобу, і осли, і раби, і невільниці, і ослиці, верблюди.

KJV: And he entreated Abram well for her sake: and he had sheep, and oxen, and he asses, and menservants, and maidservants, and she asses, and camels.

17. Но Господь поразил тяжкими ударами фараона и дом его за Сару, жену Аврамову.

УПО: І вдарив Господь фараона та дім його великими поразами через Сару, Аврамову жінку.

KJV: And the LORD plagued Pharaoh and his house with great plagues because of Sarai Abram's wife.

18. И призвал фараон Аврама и сказал: что ты это сделал со мною? для чего не сказал мне, что она жена твоя?

УПО: І прикликав фараон Аврама й сказав: Що ж то мені ти вчинив? Чому не сказав мені, що вона твоя жінка?

KJV: And Pharaoh called Abram and said, What is this that thou hast done unto me? why didst thou not tell me that she was thy wife?

19. для чего ты сказал: она сестра моя? и я взял было ее себе в жену. И теперь вот жена твоя; возьми и пойді.

УПО: Для чого сказав ти: Вона моя сестра? І я собі взяв був за жінку її. А тепер ось жінка твоя, візьми та й іди!

KJV: Why saidst thou, She is my sister? so I might have taken her to me to wife: now therefore behold thy wife, take her, and go thy way.

20. И дал о нем фараон повеление людям, и проводили его, и жену его, и все, что у него было.

УПО: І фараон наказав людям про нього. І вислали його, і жінку його, і все, що в нього було.

KJV: And Pharaoh commanded his men concerning him: and they sent him away, and his wife, and all that he had.